

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO – 8 VI 2003

„Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym” (Dz 2,4)

Rano, w żydowskie święto Plonów (Zielone Świątki), wydarzyło się coś, co dla pierwotnej gminy chrześcijańskiej miało bardzo ważne znaczenie. Jeszcze wcześniej Jezus obiecał swoim uczniom Ducha Świętego. Miał On być Pomocnikiem i obrońcą w ich ziemskiej wędrówce. Jako Duch Prawdy miał im tłumaczyć objawienie Chrystusowe i miał ich czynić bardziej świadomymi w wierze. Miał im wreszcie dawać siłę do świadectwa Ewangelii. Zmartwychwstały Jezus udzielił już wcześniej wybranym przez siebie świadkom Ducha Świętego i pełnomocnictwa do odpuszczania grzechów. Tak więc na Zielone Świątki gmina pierwotna została obdarzona Duchem Świętym.

Duch Święty okazał się siłą napędową działalności misyjnej. Odtąd chrześcijanie otwarcie i odważnie głosili wiarę w ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Pana. Zesłanie Ducha wydarzyło się w tajemniczych znakach: powstał szum, który był porównywalny z gwałtownym wiatrem. Ukazały się nad każdym z nich podobne do ognia języki. Duch Boży uzdolnił uczniów do mówienia językami, do „natchnionego” świadectwa dla Chrystusa, do głoszenia wielkich dzieł Bożych (Dz 2,1-11). Wielu mieszkańców Jerozolimy i żydowscy pielgrzymi z całego świata widzieli tę gminę pierwotną napełnioną Duchem Świętym. Gromadzono się i próbowano wyjaśnić przyczynę tego stanu. Gdy wszyscy nieco się uspokoiłi, wystąpił przed zgromadzonych św. Piotr i powiedział, że Jezusa umęczonego i zabitego Bóg wskrzesił z martwych. Został On wywyższony i przekazał obiecane przez Ojca Ducha Świętego. Piotr powiedział jeszcze, że Bóg uczynił Jezusa Panem i Mesjaszem (Dz 2,14nn).

Tą mową rozpoczął Piotr wypełniać polecenie Chrystusa: „Będziecie moimi świadkami w Jerozolimie” (Dz 1,8). Tłum, który słuchał Piotra, zapytał teraz apostołów: „Cóż mamy czynić bracia?”. Piotr im odpowiedział: „Nawróćcie się i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego” (Dz 2,38). Już wieczorem tego pierwszego święta Zesłania Ducha Świętego przyjęto poprzez chrzest ponad trzy tysiące Żydów do Kościoła Chrystusowego.

To, co przyjście Ducha Świętego uczyniło dla istnienia Kościoła, ewangelicki teolog L. Goppelt tak wyraził: „Zesłanie Ducha Świętego oznaczało istotne założenie Kościoła i narodzenie powstałego dzięki Wielkanocy apostołskiego świadectwa”. Duch Święty uzdalnia nas do świadczenia o Bogu. Ten Duch jest asystentem prawdy w Kościele. Jest to Duch, który ożywia i uświęca. Duch Święty w sakramencie bierzmowania obdarza darami: umiejętności, bojaźni Bożej, pobożności, rady, męstwa, rozumu, mądrości. Życie według wskazań Ducha Świętego, życie człowieka wspierane przez Ducha Świętego charakteryzuje się: pokojem, opanowaniem, łagodnością, wiernością, cierpliwością, radością, dobrocią, miłością, uprzejmością (por. Ga 5,22-23).

Łaska Boża, której Bóg udziela, jest niewyczerpana. Bóg i dzisiaj zsyla swego Ducha Świętego, umacnia Nim i uzdrawia. Zechciejmy prosić o tę łaskę dla siebie. Bóg nam jej nie poskąpi.

ks. Zdzisław Lec